

Büki Imre autodidakta művész.

Nem tanulta a festészetet.

1939. 03. 25-én született Nagybajomban Itt járt általános iskolában. Tanítóképzőt végzett Kaposváron, majd a budapesti Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolát végzete el. 1962-től dolgozik a nagybajomi Művelődési Otthonban, majd 1967-től az általános iskolában, 2011-ig.

Képzőművészettel a '60-as évek végén kezdett foglalkozni. Kezdetben konstruktív jellegűt készített, de színes akvarell, ill. olajképekkel is próbálkozott.

Ebből az időből származnak az itt látható (paravánokon) fekete-fehér grafikái, melyek szigorú szerkesztésével, mégis gazdag felületkezelésével vált egyéni stílusává.

Ebben az időben Tibor Lászlóval Kaposvárra jártak a Balázs János Képzőművészeti szakkör foglalkozásaira, melyet két képzőművész festő: Gerő Kázmér és Ruisz György festőtanár vezetett.

A Balázs János kör a tehetséggondozáson túl az önmagát képező és saját örömeért alkotó embereknek adott otthont, nyújtva számukra életre szóló gazdagodást.

A tagok Gerő Kázmér és Ruisz György segítségével és irányításával élő modelleken fejleszthették rajztudásukat. Így Büki Imre is a két művészt tekinti mesterének.

A kör tagjai rendszeresen szerepeltek megyei, országos és nemzetközi kiállításokon.

Büki Imre képeivel részt vett a pedagógus szakszervezet által szervezett kaposvári, pécsi, ill. budapesti kiállításokon, melyet pedagógus képzőművészek részére szerveztek.

Láthatók voltak grafikái a Rippl Rónai Múzeum tavaszi tárlatán.

Ezután sokáig nem foglalkozott festészetel, de tanított rajzot a helyi általános iskolában, majd a TALENTUM Alapfokú Művészeti Iskolában vezetett művészeti csoportot.

A 25 év kihagyás után, ismét elővette festőeszközeit, ez az újrakezdés meglepetésként hatott környezetére. Ma már kizárólag a színek foglalkoztatják. Technikai eszközként az akvarell, de főleg az olajat választotta. Nos, ezeknek az éveknek, de leginkább az elmúlt egy év termését láthatják a falakon. Szinte észrevétlenül, szemérmes hallgatás közepette készültek ezek az alkotások. Ezeknek a képeknek a témái többségükben hétköznapiak és egyszerűek, követhetőek, minden teátrálistól mentesek.

Tájak, erdők a vizek szervezete, mint örök téma végig kíséri munkásságát. Lenyűgözi a természet szépsége, a látvány és a hatalmas világ szín pompás képeit

alkotja meg a néző számára. Néhány csendélet egyikét életképszerű megfogalmazás segít rácsodálkozni bennünket a minket körülvevő valóságra, a természet szépségeire.

Feltárja a világ szépségeinek rejtett, csak a festő szeme által látott, de a képeken a művész által felfedezett titkait.

Ragaszkodik a látványhoz, de nem engedi gúzsba kötni, véletlenszerűre hagyni a kompozíciót. Alkotásai feszesen komponáltak, lényegre törő szemlélettel tükröznek és valósítanak meg. Színkezelése letisztult, színviszonylatai az alkotás hangulatának kiteljesedését erősítik.

Mutasd meg magad alkotásaidon keresztül, beszéljenek műveid helyetted, szerezz velük örömet másoknak.